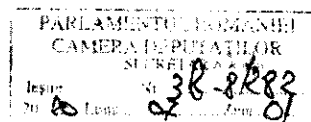
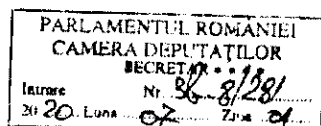

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DE PARLAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

Nr. 4950, 4962, 4963, 4974, 5068, 5073, 5079, 5080, 5101,
5100, 5104, 5134, 5129, 5130, 5131, 5132, 5133, 3329/2020

29. IUN. 2020

Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și
Administrației

Nr. 5101 / M.R.P.
Data: 26.06.2020

- 10664A -

Cabinet ministru
Bd. Libertății nr. 16,
Latura Nord, sector 5
București, cod poștal 050706

Tel : +4 0372 111 506
Fax: +4 0372 111 337
www.mdrap.gov.ro

Nr. 88415 / 26.06.2020

Către: DOMNULUI DEPUTAT DOHOTARU ADRIAN-OCTAVIAN

PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Stimate domnule deputat,

Ca urmare a întrebării formulate de dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 10664A/2020, având ca obiect *"adoptare strategie locuire"*, vă comunicăm următoarele:

1. În vederea fundamentării deciziilor în domeniul locuirii, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației a realizat proiectul „Coordonarea și selecția eficientă și transparentă a proiectelor de infrastructură finanțate din instrumente structurale și de la bugetul de stat pentru perioada 2014 - 2020”, proiect care a avut un scop mai amplu, de a sprijini utilizarea eficientă a fondurilor publice printr-o coordonare mai bună cu fondurile europene. Ca parte a proiectului au fost realizate analize și recomandări în vederea fundamentării Strategiei Naționale a Locuirii, demers realizat cu sprijinul Băncii Mondiale.

În conformitate cu recomandările Băncii Mondiale, unul dintre principiile de bază ale strategiei trebuie să fie o piață funcțională de locuințe care implică atât sectorul public, cât și pe cel privat, în care sectorul public joacă un rol esențial în furnizarea de sprijin direct în sectorul locuințelor pentru grupurile cele mai sărace și mai vulnerabile, intervine în mod activ pe acele teme și sectoare specifice care se confruntă cu disfuncționalități de piață sau cu externalități negative și creează stimulente în vederea unor schimbări de comportament și a valorificării investițiilor private în direcția locuințelor accesibile prin soluții de piață „asistate”, iar sectorul privat adaptează soluțiile la nevoile în materie de locuințe ale grupurilor sociale cu venituri medii și mari.

Totodată, din rapoartele elaborate de Banca Mondială rezultă ca necesitate redefinirea rolului statului în scopul asigurării unei piețe funcționale a locuințelor, fapt care ar putea ameliora în mod semnificativ condițiile de locuit la costuri relativ scăzute. Astfel, aceste îmbunătățiri nu numai că ar face locuințele mai accesibile și de o calitate mai bună, dar ar avea efecte și asupra economiei în general.

2. Beneficiul principal al Strategiei Naționale a Locuirii este acela al stabilirii unui cadru strategic pe termen scurt mediu și lung, care are ca scop identificarea măsurilor și crearea instrumentelor necesare în vederea asigurării accesului la condiții de locuire adecvate pentru toate categoriile de persoane, stabil și predictibil.

Strategia Națională a Locuirii propune abordarea și soluționarea integrată a problemelor multiple și complexe ale domeniului locuirii manifestate, atât în mediul urban, cât și în cel rural, având ca arie de cuprindere atât locuințele, cât și problematicile asociate locuirii și aflate în domeniul de responsabilitate al statului, precum accesul la servicii de utilități publice (apă, canalizare), politici de dezvoltare urbană etc.

Principalele schimbări majore propuse de Strategia Națională a Locuirii:

- Instituirea unei singure categorii de locuințe, "locuințele publice" aflate în proprietatea autorităților administrației publice centrale și locale, utilizate cu caracter social.
- Stoparea vânzării locuințelor publice, în vederea creșterii fondului de locuințe publice.
- Direcționarea cu prioritate a asistenței în domeniul locuirii către categoriile sărace și vulnerabile, prin facilitarea accesului la locuințele publice a acestor persoane, multiplicarea măsurilor de sprijin, cum ar fi, de exemplu, oferirea de subvenții/vouchere pentru închirierea de locuințe, acordarea de sprijin pentru combaterea insalubrității locuințelor;
- Armonizarea legislației privind locuirea cu metodologiile și legislația privind urbanismul și amenajarea teritoriului prin: promovarea noii legi a locuinței și a legii regenerării urbane;
- Reducerea costurilor de construcție, a cheltuielilor curente pentru plata utilităților și a costurilor de întreținere a locuințelor publice, prin reducerea suprafețelor minimale (cu până la 15%) prevăzute în legislația în vigoare, exclusiv în cazul locuințelor sociale;
- Stabilirea unui mecanism pentru colectarea periodică a datelor de către MLPDA în vederea fundamentării viitoarelor politici și programe de finanțare privind locuințele publice.

Totodată, cu privire la procentul de locuințe sociale în raport cu media locuințelor sociale existente în statele membre ale Uniunii Europene, trebuie avut în vedere faptul că în România fondul de locuințe aflate în proprietate privată este de peste 95% din totalul fondului de locuințe la nivel național, fapt ce individualizează structura fondului de locuințe din România față de structura medie la nivel european, unde aprox. 68% (conform datelor colectate de EUROSTAT după recensământul din anul 2011) din fondul de locuințe este deținut în proprietate privată.

În cadrul aceleiași analize realizate cu sprijinul Băncii Mondiale, în perioada septembrie - noiembrie 2014, toate unitățile administrativ-teritoriale urbane din România (319 orașe și 6 sectoare ale Municipiului București) au primit un chestionar cu scopul de a obține o imagine de ansamblu asupra locuințelor publice din România și de a oferi date pentru Strategia națională în domeniul locuirii, precum și pentru Strategia națională privind incluziunea socială și reducerea sărăciei. Rata generală de răspuns a fost de 93%, cele mai ridicate rate de răspuns înregistrându-se în regiunile Sud-Est (97%) și Centru (96%), iar cele mai scăzute în București-Ilfov (79%).

Constatările au evidențiat aspecte interesante privind distribuirea locuințelor sociale, precum și problemele cu care se confruntă autoritățile locale în legătură cu locuințele sociale. Datele trebuie interpretate, totuși, cu prudență, în contextul interpretărilor diferite date termenului de „locuință socială” de către autoritățile administrației publice locale. A existat o diferență notabilă între răspunsuri, în multe cazuri „locuințele sociale” fiind percepute în sens strict juridic, respectiv locuințe sociale construite prin programe specifice și care respectă reglementările legale în vigoare; în alte cazuri, autoritățile locale au răspuns că acestea cuprind toate „locuințele cu caracter social” (respectiv spații locative publice închiriate diferitelor

grupuri vulnerabile). Totuși, unii au clasificat ca locuințe sociale și alte tipuri de locuințe publice cum ar fi locuințe pentru tineri, locuințe de necesitate, etc. - care, strict din punct de vedere juridic sau al sursei de finanțare, nu sunt tocmai locuințe sociale.

Fondul de locuințe sociale înregistrat din cadrul unităților administrativ-teritoriale respondente era constituit din 29.167 de locuințe sociale (din punct de vedere juridic) și 47 507 de unități, dacă sunt incluse și locuințele publice raportate că ar avea caracter social.

Mai puțin de două treimi dintre primăriile respondente (57%) au raportat că dețin un Fond de locuințe sociale. De asemenea, s-au evidențiat disparități semnificative între regiuni, în regiunile Sud-Est, Nord-Vest și Centrală aflându-se o proporție mai mare a orașelor cu locuințe sociale (62-68%) decât în regiunea Sud-Muntenia (53% dintre orașe).

În orașele mai mici există mai puține locuințe sociale. Ponderea orașelor cu locuințe sociale crește de la 39% în orașele foarte mici (cu o populație de sub 10.000 de locuitori) la 49% în orașele mici (cu o populație cuprinsă între 10.000 și 20.000 de locuitori) și 79% în orașele medii (cu o populație cuprinsă între 20.000 și 50.000 de locuitori). Practic, toate orașele respondente cu cel puțin 50.000 de locuitori au răspuns că dispun de un anumit fond de locuințe sociale.

Existența locuințelor sociale este corelată cu nivelul de dezvoltare al orașelor respondente. Cota orașelor cu locuințe sociale crește progresiv de la 25% în cazul orașelor mai puțin dezvoltate (cu cel mai mic indice al dezvoltării umane locale (IDUL) 2011) la peste 86% în orașele cele mai dezvoltate. În același timp, doar 30% dintre orașele cu o rată ridicată a populației sărace beneficiază de locuințe sociale, în timp ce procentul devine 81% în orașele cu o rată scăzută a sărăciei. Acest aspect reflectă faptul că fondul de locuințe sociale este generat într-o măsură mai mare de capacitatea de implementare a programelor și proiectelor (respectiv în orașele mai dezvoltate) decât de stringența nevoii de locuire.

În general, locuințele sociale sunt ocupate în totalitate (rata totală de ocupare fiind de 96-97%). Beneficiarii de locuințe sociale sunt în principal gospodării cu venit redus: 56-57% dintre locuințe sunt închiriate familiilor cu venit redus. Cu toate acestea, restul de 40% sunt închiriate altor grupuri țintă.

Aproximativ 87% din totalul autorităților locale care au participat la ancheta privind locuințele sociale menționată mai sus consideră că în localitățile lor sunt necesare mai multe investiții în locuințele sociale. Marea majoritatea oferă, de asemenea, o estimare a necesității, respectiv între 6 și 10.000 de unități, cu o medie de 233 de unități. Cu toate acestea, numărul mediu de unități variază foarte mult de la aproximativ 70 de unități în orașele foarte mici (cu o populație de până la 10.000 de locuitori) la aproximativ 150 de unități în orașele mici (cu o populație cuprinsă între 10.000 și 20.000 de locuitori), 230-250 de spații în orașele medii (cu o populație între 20.000 și 50.000 de locuitori), și aproximativ 900 de spații în orașele mari (cu o populație de peste 50.000 de locuitori).

3. Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru probarea Strategiei naționale a locuirii a fost finalizat în anul 2016 și a fost promovat în procedura de avizare internă în cadrul MLPDA și în procedura de avizare interinstituțională în perioada 2016-2019 în repetate rânduri, dar din cauza numărului semnificativ de avizatori, a propunerilor de modificare și completare și a modificărilor succesive la nivel instituțional la nivelul Guvernului României, aceste procese de avizare au fost reluate în repetate rânduri fără finalizarea procesului de adoptare la nivelul Guvernului.

Astfel, având în vedere cele menționate mai sus, proiectul de Hotărâre a Guvernului privind aprobarea Strategiei naționale a locuirii se află în procedură de actualizare a datelor și

informațiilor cuprinse în cadrul acestuia (având în vedere faptul că analiza situației existente a fost realizată la nivelul anilor 2014-2015) și urmează a fi promovat în procedura de avizare internă și interinstituțională, potrivit prevederilor legale în vigoare.

4. Referitor la datele existente la Institutul Național de Statistică cu privire la destinația locuințelor existente în fondul de locuințe aflate în proprietate publică (conform recensământului populației și al locuințelor), Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației a sesizat necesitatea detalierii indicatorilor utilizați de INS în ceea ce privește fondul de locuințe, aceste modificări urmând a fi operate în măsura în care acest lucru este posibil și în corelare cu metodologia de realizare a recensământului.

5. Totodată, dorim să menționăm că în anul 2020 Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației a alocat 69.513.300,00 lei de la bugetul de stat pentru continuarea lucrărilor începute la 2.483 locuințe sociale și începerea lucrărilor la încă 266 locuințe sociale.

În ceea ce privește finanțarea construcției de locuințe sociale din fonduri europene, dorim să menționăm că, în prezent, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, împreună cu Ministerul Fondurilor Europene și Agențiile pentru Dezvoltare Regională contribuie la finalizarea negocierilor pentru viitoarea perioadă de programare (2021-2027), inclusiv prin propuneri privind îmbunătățirea calității locuirii cu sprijinul fondurilor europene. Astfel, prin Programul Operațional Regional, în cadrul "Obiectivului de politică 5 - O Europă mai aproape de cetățeni prin încurajarea dezvoltării durabile și integrate a zonelor urbane, rurale și de coastă și a inițiativelor locale", în procesul de pregătire a următoarei perioade de finanțare (2021-2027), au fost efectuate propuneri pentru finanțarea măsurilor privind creșterea eficienței energetice a clădirilor de locuințe, precum și măsuri privind îmbunătățirea calității locuirii, inclusiv prin promovarea și implementarea ulterioară a Strategiei naționale a locuirii.

Reamintim faptul că în această perioadă urmează a fi definitive nevoile de finanțare la nivel național pe baza cărora va fi fundamentat procesul de negociere între România și Comisia Europeană pentru stabilirea programelor operaționale.

Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației își exprimă, și pe această cale, totala deschidere și sincerul interes față de solicitările formulate de către membrii Parlamentului României, ca importantă resursă pentru optimizarea politicilor sale.

Cu stimă,

MINISTRUL LUCRĂRILOR PUBLICE, DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI

ION ȘTEFAN

